

C. O. Josep Llares

avant...!

figueres 21 setembre 1932-n.º 27

periòdic d'esquerra

redacció: rambla

de cares a la realitat

Les Corts Constituents d'Espanya ja ens han concedit un Estatut. Aquella magnífica solució que hom entenia donaria la República al problema català, l'hem vist frustrada.

Els homes de l'actual règim ens han fet una caritat, no han obrat, filantròpicament, com ens mereixem.

No s'ha volgut reconèixer un fet: La nacionalitat de Catalunya.

No s'ha volgut reconèixer una realitat: La llengua catalana.

No s'ha volgut reconèixer una veritat: L'ànima és nostra.

Per tant, no s'hi val a dir que s'han recuperat les llibertats perdudes l'any 1714, mentre tinguem dintre el nostre país un exèrcit forà sigui monàrquic sigui republicà, no serem lliures.

Ara bé, entenem que amb les atribucions concedides pot fer-se quelcom, però cal no enganyar al poble. Precisa deixar de banda la demagògia revolucionària i actuar de cares a la realitat.

Dintre poc temps s'anirà per la constitució del Parlament català. Hem de creure que aquest serà integrat pels diferents sectors polítics del nostre país. De l'extrema dreta a l'extrema esquerra. Amb seguretat, però, hi haurà majoria esquerrana.

Tenint en compte aquestes eleccions que deuran convocar-se pel novembre o desembre pròxim, cal que els obrers ens adonem de la responsabilitat que enclou llur actuació.

Actualment, dins el proletariat català hi ha dos sectors ben assenyalats: els apolítics que segueixen les doctrines de Bakunin i Kropotkin, i els polítics que es fan seus els principis de Marx i Lenin.

L'Esquerra Republicana de Catalunya que en passades eleccions complava amb el vot dels treballadors, avui té la seguretat d'haver-lo perdut.

Els militants i simpatitzants de la F. A. I. poden deixar de votar, però els comunistes sols cooperaran al triomf de la seva candidatura de classe.

Si en les eleccions esmentades tots els obrers prenguessin part en la lluita, Catalunya seria la primera guspira de la revolta social. Els proletaris d'Ibèria celebrarien la nostra decisió, adonant-se que l'únic afany que ens induïx a actuar en política es per poder defensar degudament les petites millores que hem aconseguit.

Convé que en el Parlament català hi hagin fidels intèrprets de la veu del poble. Reconeixem que els burgesos no veïllaran mai per la nostra casta, ells solament freturen assolir un període de benestar superficial que els permeti crear-se una esplèndida posició.

Els conflictes del poble que treballa i no menja, sols pot resoldre'ls el mateix poble.

La perfecció individual pot aconseguir-se, però convé que el ciutadà compti amb mitjans. El burgès mai assenyalarà a l'obrer el camí de la seva redempció, és el mateix obrer que l'ha de cercar, per això nosaltres creiem més factible un règim estatal proletari, que el llibertari, tot i volent reconèixer les excel·lències del darrer.

Ens hem cansat de somniar; veiem la realitat i davant dels fusells de la gent d'ordre, s'ha d'actuar amb cautela i disciplina no podem deixar-nos matar com a gossos.

S'apropen dies decisius i seria de lamentables conseqüències no aprofitar-los. Deixem de banda egoïsmes personals i actuem conjuntament; preparem-nos per la lluita que s'apropa, donem la cara; no volgum confiar a remolc d'aquests grans farsants que freturen portar-nos novament a temps medievals.

Els proletaris tenim el deure de lluitar ardidament per la nostra reivindicació. Si confiem en el treball d'altri, continuarem amarrats a perpetuïtat al jou que ens aclapara.

JOAN CARRERES.

full quinzenal

per la catalanització de figueres

Es prou hora ja, que tornem a parlar de la catalanització de la nostra urbs, la qual, dissortadament, va a pas de tortuga en l'obra de transformació dels seus anuncis, rètols, propagandes, etc.

Això que diem en general de la nostra ciutat, ho diem de faiso més contundent per tots aquells comerços, indústries, despatxos, tallers, oficines, etc., que encara sembla que no s'han decidit a redactar en català — en la nostra llengua vernacle — els seus anuncis, factures, propaganda i tota mena d'impresos comercials o particulars.

D'ara endavant — deia fa pocs dies un polític catalanista republicà — l'acció de catalanització serà a la inversa — volia dir de dalt a baix, contrària del que s'havia fet fins ara, o sigui, catalanització de baix a dalt —. Els òrgans de govern — deia — seran els que hauran d'entendre i intensificar l'obra de la catalanització definitiva de Catalunya.

Atenent-nos, doncs, a la nostra ciutat i fent al lusió al que, certament, avui ens preocupa, caldrà que preguntem a la representació dels de dalt, de la nostra localitat: ¿Què fan per una veritable, ràpida i eficaç catalanització de la nostra ciutat?

Si, com creiem, estan d'acord amb les paraules, abans esmentades, del polític a què hem fet referència, ¿què espera l'Ajuntament de Figueres, amb una majoria de catalanistes-republicans-socialistes (?) de l'Empordà, a actuar amb energia a la catalanització d'aquesta Figueres que sembla sotmesa a l'etern endormiscament de la catalanitat?

I, naturalment, diem això perquè aquest nostre Ajuntament, després de disset mesos de República encara no s'ha dignat preocupar-se a canviar tota la retolació dels
(segueix a la plana segona)